মাগুণি চরণ প্রধান

বনাম

ওড়িশা রাজ্য

এপ্রিল 4, 1991

[এ. এম্. অহমদী, ভি. রামস্বামী এবং কে. রামস্বামী, ন্যায়মূর্ত্তি বৃন্দ]

ସ୍ଥିତିରେ ଯଦି ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅଧିକାର ରଖିବେ I

2. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷକୁ ସାମ୍ନା କରିବାର ଅଧିକାର ଥିଲା, ଯିଏ ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶରେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଜବରଦଖଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଜମିର ମାଲିକାନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁରୁଣା ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସେ ଏହାକୁ ଏକ ବାହାନା କିମ୍ବା ଆଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିନଥିଲେ I ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିକାରର ଅପବ୍ୟବହାର କଲେ ଏବଂ ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଆଳରେ ସେ ଦୂରରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ନିରସ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ, ଯଥା, ଖପୁରୀରେ ପ୍ରବଳ ଆଘାତ କରି ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଯାହା ଏକାଧିକ ଅସ୍ଥି ଭଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କଲା | ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କୌଣସି ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଆଘାତ କରାଗଲା , ସେ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ବସିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ, ଏପରିକି ତାଙ୍କୁ ପଳାଇ ଯିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ I ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଅଧିକାରର ଅପବ୍ୟବହାର କଲେ। ଏହା ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ହତ୍ୟା ମାମଲା ଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗରେ କିଛି କରାଗଲା ନାହିଁ I

3. ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜମିରେ ଦେଖି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକାଧିକ ପ୍ରହାର କଲେ I ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଗୁରୁତର କିମ୍ବା ହଠାତ୍ ଉତ୍ତେଜନା ନଥିଲା I ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ୟାରିଟାଲ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଗଲା | ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହି ମାମଲା ଆଇପିସିର ଧାରା **304** ଭାଗ-**I** କିମ୍ବା ଭାଗ-**II** ଅଧୀନରେ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ I ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଜାମିନ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ଭୋଗ କରିବେ I

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା **814/1979** I

1976 ର ସରକାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 26 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କର 28.6.79 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅମ୍ଳାନ ଘୋଷ I

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା I

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ବିଚାରପତି ଅହମ୍ମଦୀ ଦ୍ୱାରା । ଭିକାରି ପ୍ରଧାନଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିଚାର କରାଗଲା I ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରର ଲାଭ ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କଲେ I ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କହିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ଏପରି କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା I ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ଏବଂ ଆଜୀବନ

ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଟିକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

ପି.ଡବ୍ଲୁ. 1, 5 ରୁ 7 ର ତର୍ଜମା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଲେ :

> "ତେଣୁ ସତ୍ୟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଭିକାରୀ ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲୁ. 1 ଏବଂ **5** ରୁ 7 ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ ଅପରାଧିକ ଭାବରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କଲେ ଏବଂ ଭିକାରୀ ପ୍ରଧାନ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ଯୋଡ଼ା ବଳଦ ଏବଂ 2 ଭଡ଼ା ଶ୍ରମିକ, ପି.ଡବ୍ଲୁ. 5 ଏବଂ 7 କୁ ନେଇ ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ ହଳ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ସେହି ଜମି ହଳ କରିବାକୁ ସେଠାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବିରୋଧ କଲେ ଭିକାରୀ ପ୍ରଧାନ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଏକ କୁରାଢ଼ୀ ଉଠାଇଲେ ଯାହା ଫଳରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ, ଭିକାରୀ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିଥିବା ଲାଠିକୁ ଘୂରାଇ ବୁଲାଇଦେଲେ, ଓ ଭିକାରି ପ୍ରଧାନ ଆହତ ହୋଇ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କୁ ହରିଚନ୍ଦନପୁର ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅଧିକ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :

> "ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ମୃତ ପକ୍ଷ ବିବାଦୀୟ ଜମିରେ ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କଲେ । ମୃତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ ବଳପୂର୍ବକ ହଳ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବିରୋଧ କରିବାରୁ, ଭିକାରୀ ପ୍ରଧାନ ଏକ କୁରାଢ଼ୀ ଧରି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ଗୁରୁତର ଆଘାତ ହେବାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶଙ୍କା ଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭିକାରି ପ୍ରଧାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିଥିବା ଲାଠିକୁ ଘୂରାଇ ବୁଲାଇଲେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା କେବଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ଭିକାରୀ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେବାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା, ବରଂ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରକୁ ଅତିକ୍ରମ କଲା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆଇପିସି ଧାରା 100 ଏବଂ 104 ଦ୍ୱାରା ସୁରକ୍ଷିତ |"

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରମାଣର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ :

> "ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଅନୁଲଗ୍ନକ B ସହିତ ଏହି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସହମତ ହେଉ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ କ୍ରୟ ଆଧାରରେ ଜମି ଦଖଲରେ ଥିଲେ ।

ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 9 ରେ ନିମ୍ନମତେ ଯୋଡିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ :

"ଘଟଣା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବାଦୀ ଜମିର ଦଖଲରେ ଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଜମି ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବଳପୂର୍ବକ ତାହା ଚାଷ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷକୁ ସେମାନଙ୍କ ବଳଦଗୁଡ଼ିକୁ ଜୁଆଳିରୁ ଖୋଲିବାକୁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରାଜି ହୋଇନଥିଲେ । ଏପରି ଆଚରଣ ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ଭଳି ହେବ.............।"

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏହିପରି ସମ୍ମୁଖୀନ କରିଥିଲେ :

"କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋପ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା ୨୨ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଉଠିବ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହେବ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଏ ଯେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଶରଣ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି, ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଜମିରେ କୌଣସି ଫସଲ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାରୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଯଦି ସେ ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥାଆନ୍ତେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ହରାଇବା ଭଳି କିଛି ନଥିଲା । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ପ୍ରକୃତ କ୍ଷତି ହେଉ ନଥିଲା, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ସମୟରେ ସେହି ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହ ଅସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ କୁରାଢ଼ୀରେ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ, ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଲାଠିରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ଉଭୟ ଅଦାଲତ ଏହି ତଥ୍ୟର ଏକ ସମକାଳୀନ ଫଳାଫଳ ରେକର୍ଡ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଜମିର ସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନାମରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଜମିରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏବଂ ତାହାକୁ ବେଆଇନ ଭାବରେ ହଳ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଜମିକୁ ଗଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଜମିକୁ ଚାଷ କରୁଥିବାର ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ବଳଦଗୁଡିକୁ ଜୁଆଳିରୁ ଖୋଲିବାକୁ କହିଲେ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ମନା କରିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଲାଠିରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦୁଇଟି ବାହ୍ୟ ଆଘାତ ଦେଲେ, ଯଥା, (i) ମୁହଁର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 3 "x 2" କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆଚ୍ଛାଦନ କରୁଥିବା ଏକକିମୋସିସ୍ ଏବଂ (ii) ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଅସ୍ଥି ଉପରେ ଭୂଲମ୍ବ ଆକାରରେ 4 "x 0.5"ର କ୍ଷତାକ୍ତ କ୍ଷତ | ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପରୀକ୍ଷଣରେ ଡାହାଣ ପ୍ୟାରିଟାଲ ହାଡ଼ର ଏକ ଅସ୍ଥିଭଙ୍ଗ, ପ୍ୟାରିଟାଲ ହାଡ଼ର ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଡାହାଣ କାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ଏକ ଅସ୍ଥିଭଙ୍ଗ ଏବଂ ମସ୍ତିଷ୍କ ପଦାର୍ଥର ଆଘାତ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା | ସେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଆଘାତ ସମ୍ଭବ ଥିଲା । ସେ ଆହୁରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଯେ

ବାହ୍ୟ ଆଘାତ ନମ୍ବର 2 ସେହି ଅଂଶରେ 1 ରୁ 3 ଟି ଭାରୀ ଷ୍ଟ୍ରୋକ୍ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଇ ପାରେ | ଏହି ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଏକ ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ତଥ୍ୟର ସମକାଳୀନ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଘଟଣାର ପୂର୍ବ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ମାଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ଏକ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ଜମି ଦଖଲରେ ଥିଲେ । ତଥାପି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ହତ୍ୟା କରିବାର ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଆଇନ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ , ପୁନଃ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ଜମି ଉପରେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ଅଛି | ଚଳିତ ମାମଲାରେ ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଜମିକୁ ଗଲେ , ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତର ଦଖଲରେ ଏବଂ ଜମି ଚାଷ କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଯଦିଓ ଜମିର ସ୍ୱତ୍ୱ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ସେ ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକାର ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ମାଗିବା ଥିଲା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଇନ ଆଇପିସିର ଧାରା 96 ରୁ 106 ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ | ଧାରା 96 ଅନୁଯାୟୀ କିଛି ବି ଅପରାଧ ନୁହେଁ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗରେ କରାଯାଏ | ଧାରା 97 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଧାରା 99 ରେ ଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଧିକାର ରହିଛି ଯେ, (i) ତାଙ୍କ ନିଜ ଶରୀର ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କୌଣସି ଅପରାଧ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ (ii) ଚଳନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଚଳନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି, ଚୋରି, ଡକାୟତି, ଦୁଷ୍କୃତା କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶର ସଂଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧରେ । ଧାରା 99ର ଦୁଇଟି ଭାଗ ରହିଛି ପ୍ରଥମଟି ଏପରି ଅଧିନିୟମର ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏପରି ଅଧିକାର କେତେ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରଥମ ଭାଗ ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଶରଣ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି, ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ । ଧାରା 100 ରୁ 102 ଶରୀରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ସହିତ ଆମେ ଜଡ଼ିତ ନୁହନ୍ତି । ଧାରା 103 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା ଦୋଷୀ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷତି ଘଟାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପ୍ତ, ଯଦି ଅଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ଡକାୟତି, ରାତିରେ ଘର ଭାଙ୍ଗିବା, ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଉପଦ୍ରବ, ଚୋରି, ଦୁଷ୍କୃତା କିମ୍ବା ଅନଧିକାର ଗୃହପ୍ରବେଶ ପ୍ରବେଶର ଅପରାଧ ହୋଇଥାଏ | ଧାରା 104 ସୂଚିତ କରେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଅଧିକାର ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷତି ଘଟାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହୁଏ | ତା 'ପରେ ଧାରା 105 ଆସେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ବିପଦର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଶଙ୍କା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ଜାରି ରହେ,

ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପରାଧକାରୀ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି | ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ତାଙ୍କ ଜମିର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲରେ ଥିବା ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହକଦାର ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବାକୁ ଧମକ ଦିଅନ୍ତି | ଯେତେବେଳେ ବାହ୍ୟ ଉତ୍ସରୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଆସନ୍ନ ବିପଦ ଥାଏ, ଆଇନ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି କାପୁରୁଷତା ଆଶା କରେ ନାହିଁ | ତେଣୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିଏକି ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲ ଅଧିକାର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକ, ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମନେହେଉଥିବା ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରି, ବାହାର କରିଦେବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି , ତେବେ ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ଉପାୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ଆଇନର ଶରଣ ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା, କିନ୍ତୁ ବଳପୂର୍ବକ ନୁହେଁ । ଏପରି ସ୍ଥିତିରେ ଯଦି ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ତାଙ୍କୁ ବେଦଖଲ କରିବା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ତେବେ ମଧ ଜଣେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶକାରୀ ନିଜ ଅଧିକାରକୁ ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମାଲିକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅଧିକାର ରଖିବେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି କଡ଼ାକଡ଼ି ନିୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବହୁତ କିଛି ନିର୍ଭର କରିବ ।

ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ବିବାଦୀୟ ଜମି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାଆ ସାଇବାନୀଙ୍କର ଥିଲା, ଯିଏ ଏହାକୁ ଏକ ହସ୍ତାନ୍ତର ଦଲିଲ ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲୁ.1 ତାଙ୍କ ସହ-ପତ୍ନୀଙ୍କ ଝିଅର ପୁଅ ହୋଇଥିବାବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି, ପି.ଡବ୍ଲୁ.1 ଙ୍କ ମାମୁଁ ଥିଲେ । ଜମିର ଏହି ଅଂଶକୁ ନେଇ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲୁ.1 ମଧରେ କିଛି ବିବାଦ ଥିଲା । 1972 ମସିହା ଜୁନ୍ 2 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ସତ୍ତ୍ୱ ହେବା ପରେ ଜମିର ବାସ୍ତବିକ ଦଖଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଭୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଘଟଣାର ପୂର୍ବ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜମିର ଦଖଲରେ ଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା 1 ଜୁନ୍, 1974 ରେ ଘଟିଥିଲା ଯେଉଁ ଦିନ ପି.ଡବ୍ଲୁ.1 ଜମିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲୁ.5 ରୁ 7 ଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏହାକୁ ଚାଷ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ | ଏହି ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଦିନ ଅପରାହ୍ନରେ ମୃତ ଜଣକ ପି.ଡବ୍ଲୁ.1, 5 ରୁ 7 ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ନେଇ ଜମିକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେବା ପରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପ୍ରାୟ 30 ହାତ ଦୂରରେ ମୋହନ ମହାନ୍ତଙ୍କ ହୁଡାରେ ବସିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ସେବକ ଡ଼ି.ଡବ୍ଲୁ.1-ମଧୁ ଏବଂ ବୁଧୁ (ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇନଥିବା) ଙ୍କ ସହ ଜମି ଚାଷ କରିବା ପାଇଁ ହଳ ଏବଂ ବଳଦ ସହିତ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲୁ. 1 ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଜମି ଚାଷ କରୁଥିବାର ଦେଖି, ସେ ତାଙ୍କୁ ବଳଦଗୁଡ଼ିକୁ ଜୁଆଳିରୁ ଖୋଲିବାକୁ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଡା ଉପରେ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲାଠି ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ଯାହା ମାରାତ୍ମକ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବୟାନ ଥିଲା ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏକ କୁରାଢ଼ୀ ସହିତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପଛରେ ଯାଇଥିଲେ ତାହା ଅବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ, ଏବଂ ଆମ ମତରେ ସଠିକ୍, ଏହା ଅନୁସରଣ କରେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯାଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯିଏ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ତଥାପି ବସିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲାଠିରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନୋଟି ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଅଧିକାର ଲାଭ

ମିଳିପାରିବ କି ? ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ କି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ? ଏହା ସତ୍ୟ, ପି.ଡବ୍ଲୁ.1 ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ପଡିଆ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଚାଷ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ଆବେଦନକାରୀ ସିଧାସଳଖ ହୁଡା ଉପରେ ବସିଥିବା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ବଳଦକୁ ଖୋଲିବାକୁ ମନା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା କି ? ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷକୁ ସାମ୍ନା କରିବାର ଅଧିକାର ଥିଲା, ଯିଏ ଅପରାଧିକ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶରେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଜବରଦଖଲକୁ ଫଇସଲା କରିବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ଜମିର ବାସ୍ତବିକ ସତ୍ତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପୁରୁଣା ବିବାଦର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସେ ଏହାକୁ ଏକ ବାହାନା କିମ୍ବା ଆଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିନଥିଲେ । ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିକାରର ଅପବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଆଳରେ ସେ ଦୂରରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ନିରସ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶରେ ପ୍ରବଳ ଆଘାତ କରି ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯଥା, ଖପୁରୀର ଏକାଧିକ ଅସ୍ଥି ଭଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା | ଯେତେବେଳେ ଆଘାତ କରାଯାଇଥିଲା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କୌଣସି ପ୍ରତିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନଥିଲେ, ସେ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ବସିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ, ଏପରିକି ତାଙ୍କୁ ପଳାଇ ଯିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶର ଅଧିକାରର ଅପବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଏହି ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁ ଯେ ଏହା ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମୂଳକ ହତ୍ୟା ମାମଲା ଥିଲା ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାର ପ୍ରୟୋଗରେ କିଛି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଜମି ପଡିଆ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ଏବଂ ଆଇନକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେବାର କୌଣସି ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସହ ସହମତ ହେଉ ଯେ ଏହା ଏକ ସରଳ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ମାମଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆଇ. ପି. ସି. ର ଧାରା 304 ଭାଗ-II ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜମିରେ ଦେଖି ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏକାଧିକ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଗୁରୁତର କିମ୍ବା ହଠାତ୍ ଉତ୍ତେଜନା ନଥିଲା । ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଥିଲା ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ଫଳସ୍ୱରୂପ ପ୍ୟାରିଟାଲ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିଲା | ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଏହା ଆଇପିସିର ଧାରା 304 ଭାଗ-I କିମ୍ବା ଭାଗ-II ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ଏକ ମାମଲା ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ଦେଖୁନାହୁଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ । ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଜାମିନ ସମର୍ପଣ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ଭୋଗ କରିବେ ।

ଭି . ପି . ଆର . ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦ :

ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।